

עפ"ת 62956/01/14 - ציון עסיס נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ת 62956-01-14 עסיס נ' מדינת ישראל

בפני	כב' השופט הבכיר אמנון כהן
המערער	ציון עסיס
	ע"י ב"כ עו"ד יוני שניאור
נגד	מדינת ישראל
המשיבה	ע"י ב"כ עו"ד שחר מלול

פסק דין

בפניי ערעור על פסק דינו של בית המשפט לתעבורה (כב' השופט א' טננבוים), אשר הרשיע את המערער לאחר שמיעת ראיות, בעבירות של סטייה, גרימת תאונה, חוסר זהירות וחבלה של ממש.

בית המשפט קמא פסל את רישיונו של המערער לתקופה של 18 חודש, וכן הטיל עליו קנס בסך 3,000 ₪ ושני חודשי מאסר על תנאי למשך שנתיים.

בהתאם לאמור בכתב האישום, נהג המערער רכב פרטי בדרך משה ברעם לכיוון כללי רח' האומן בירושלים. המערער עמד בנתיב השמאלי המיועד לפניה שמאלה, כאשר לפתע סטה ימינה אל הנתיב שמיימי המיועד להמשך נסיעה ישר בצומת וכתוצאה מכך, פגע באופנוע. רוכב האופנוע נפל מאופנועו ונזרק אל הכביש. התברר, כי הוא סובל משבר בעצם הבריח מימין ושבר תת ראשי של צוואר ירך ימין שדרש ניתוח לחיבור פלטינות. כמו כן, כלי הרכב המעורבים ניזוקו.

ב"כ המערער טען, כי בית המשפט קמא סטה מכללי ההליך הפלילי, בכך שזימן שני עדים מיוזמתו, לאחר שהסתיימה פרשת התביעה.

לא מצאתי ממש בטענה זו.

סעיף 167 לחוק הסדר הדין הפלילי, מעניק לבית המשפט סמכות בכל שלב, להזמין עדים מטעמו, כדי להגיע לחקר האמת.

המדובר בשופט תעבורה מנוסה מאוד. אשר בצדק, זימן שני עדים נוספים כדי להגיע לחקר האמת.

המדובר בעדים שלא הפתיעו את המערער וזכויותיו של המערער לא נפגעו.

בית המשפט קמא העדיף את גרסתו ה"ברורה" של רוכב האופנוע, אשר העיד, כי נסע בנתיב הימני ואז ראה את המערער מאותת ימינה ומיד פונה ימינה וכי לא הצליח להתחמק מכך.

בית המשפט קמא מצא תימוכין לדברי המערער בעדותה של רחל סעדיה ואין כל פגם בכך.

יתרה מזו, גם עד התביעה, ציון לוי, שהיה ברכבו של המערער, מסר בהודעתו במשטרה (ת/4), כי רכבו של המערער סטה ימינה.

בנסיבות אלה, דין הערעור על הכרעת הדין להידחות.

אשר לגזר הדין, אומנם מדובר בגזר דין שאינו קל, ואולם לנוכח הרשעותיו הקודמות הרבות מאוד של המערער (לא פחות מ-57 הרשעות קודמות), אין מקום גם להתערבות בגזר הדין.

פרט להרשעתו של המערער בגרם מוות ברשלנות, לחובתו הרשעות מספר בגין נהיגה במהירות מופרזת, אי ציות לרמזורים, אי ציות לתמרור עצור ועוד כהנה וכהנה.

ב"כ המערער הלין על כך שבית המשפט קמא קבע, כי מתחם הענישה הינו בין שנה לשלוש שנים, אך, בכל מקרה, בנסיבות העניין, אין מקום להתערבות בגזר הדין.

אשר על כן, אני דוחה את הערעור על שני חלקיו.

המערער יפקיד את רישונו עד ולא יאוחר מיום 20.4.14 וישלם את הקנס המקורי ב-6 תשלומים, חודשיים, שווים ורצופים החל מיום 20.4.14.

לא ישולם תשלום אחד במועדו, יעמוד כל הקנס לפירעון מיידי.

העתק פסק הדין ישלח לצדדים בדואר.

ניתן היום, כ"ח אדר ב תשע"ד, 30 מרץ 2014, בהעדר הצדדים.

עמוד 2